

Dronning Maud er død

Taler

Carl Joachim Hambro

Dato

10 januar 1939

Omstendigheter

Stortingspresidentens minneord ved oppløsningen av stortinget

- 1 Herre Konge. Deres kongelige Høyhet!

Det er med dypt vemod vårt land har mottatt meddelelsen om Hennes Majestet Dronningens død. Og når det 87de ordentlige Storting i dag har avsluttet sine
5 forhandlinger, er det i sorg over det tap Kongehuset og det norske folk har lidt.

Da vi den 26. november sto ved Honnørbyggen og Dronningen for siste gang vendte hjem til Norge, gikk våre tanker naturlig til den høstdag for 33 år siden, da så mange av oss sto under Akershus og ventet på, at Dronning Maud med
10 Kong Haakon og Kronprins Olav for første gang skulle stige i land i Norge. - For de fleste av oss var det under et sterkt inntrykk av en historisk fullbyrdelse. Og i det tredjedels århundre som siden er gått, er denne følelse blitt stadig sterkere, og den har aldri vært mere levende enn den gråværsdag, da Dronningen for siste gang vendte hjem og ble mottatt med mer åpne hjerter av det norske
15 folk enn noensinne. Hun var den første dronning, som vårt folk på mer enn 500 år kunne kalle sin egen, den første som på 575 år skulle stedes til hvile i Norges jord, som helt var blitt hennes egen.

De 33 år har brakt overveldende omskiftelser i verden, men for Norge har det
20 vært en lykkelig tid, og det er naturlig for oss i dag å erkjenne, hvor stor del vårt kongehus har i, at det lange spenn av år har vært en fredens og den rolige utviklings tid for vårt land, og å minnes med takk hvor fullt og helt Dronning Maud gjorde til sitt Kongens valgsprog og levet det som en selvfølge hver dag.

25 I mange og skiftende bilder ser vi i dag Dronningens skikkelse for våre øyne, vi ser henne som hun kom med "Heimdal" i 1905, ved kroningen i Trondhjems domkirke i 1906, ved jubileet i 1914, på Stiklestad i 1930, vi ser henne her i

salen, men aller klarest ser kanskje Stortingets medlemmer henne på Slottet i
30 Oslo, hvor vi så mange ganger har trykket hennes hånd, når hun ved Kongens
side bød oss velkommen, uten at vi har kunnet si henne, hvor høyt vi har
vurdert en tradisjon hun sammen med ham har grunnlagt, og som har hatt sin
betydning for hele den samarbeidets og fordragelighetens ånd, som langsomt
har arbeidet seg frem hos vårt folk i disse 33 år.

35 Dronningen døde borte fra Norge, i sin barndoms og ungdoms land. Og det er
umulig å minnes henne her i dag uten å nevne hvor høyt Stortinget påskjønner
den deltagelse for vårt land, som ble gitt uttrykk i det britiske parlament, og
uttale, at vi med takknemlighet vil erindre de ord, som ble talt av den britiske
40 statsminister, av representanter for Regjeringen og for alle partier i Parlamentet.

Deres Majestet og dronning Maud har gjort kongemakten og kongenavnet til
mer av et samlende symbol på rikets enhet og helhet enn det noen gang har vært.
Og Dronningen ble det ved sin død i ennå høyere grad, da vi alle i et glimt så,
45 hvorledes hun var ett med oss og betraktet det som sin høye stillings rett og
oppgave å tjene og å øve godhet. - Og når Stortinget skilles i det samme ønske
som da vi møttes, da legger vi i dag en særlig varme og takknemlighet og en
dypere betydning enn vanlig i de gamle ord:

50 Gud bevare Kongen og fedrelandet!

Kilde

Vilhelm Haffner: Stortingets hus. Oslo 1953, s. 191-193.

Emner

55 Døden, Innlegg i Stortinget, Kongehuset, Kongen, Kongeparet, Minnetale

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/dronning-maud-er-dod>